

Τὸ κίλημά τους ἦ Ζωή— κι ὅταν καλὰ τὸ νοιῶσης,
κυλώντας θὰ ξεφύγης μου καὶ σὺ γιὰ κάτι νέο.

ΕΣΥ ΞΑΝΘΟ ΚΟΡΑΣΙ

Τοῦ μαύρου πόνου μου ἡ βροχή βαθιά μου ψιχαλίζει.
Ὡ! τέτοιος πόνος μάρμαρο ξυπνᾷ καὶ τὸ ραγίζει.
Κι ὁμως τὸν πόνο μου ἀγαπῶ. Δὲ θέλω νὰ περάση,
γιατ' εἶσαι ὁ πόνος μου ὁ βαθὺς, ἐσύ ξανθὸ κοράσι.

ΔΕ ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΗΣ;

Δὲ θὰ ξανάρθης εἶπες; Ναί; Δὲ θὰ ξανάρθης; Μίλα!
Πές μου το! Πές το δυνατά! Πές το ἄλλη μιὰ φορὰ!
Δὲ θὰ ξανάρθης; . . Κοίταξε! Πέφτουν ξερὰ τὰ φύλλα
νὰ ράνουν ἓνα φέρετρο ποὺ κοίτεται ἡ χαρὰ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Νὰ ὁ ἥλιος χρυσοπόρφυρο βαρὺ σκορπᾷ τὸ κάμα
κ' οἱ πόθοι βράζουν στὸ πνιχτὸ μεθηστικὸ λιοπύρι.
Ἡ Σάρκα λιώνει ἀναλυτὴ σὰν ἀγιασμένο ἀνάμα
μέσα στοῦ Πόθου τὸ κρασί, σ' ἐρωτικὸ ποτήρι.

ΑΙΜΙΔΙΟΣ ΒΕΑΚΗΣ

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ ΕΛΕΓΕΙΑ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Τὰ χελιδόνια σὰν γυρίσανε τὴν ἀνοιξη
Στὸ γαλανό σου, Σμύρνη μου, ἀρογιάλι,
Δὲ βρήκανε τὴν ὁμορφὴ φωλίτσα τους
Κι οὔτε σκεπὴ γερὴ νὰ χτίσουν ἄλλη.

Ἔφυγαν τὰ πουλάκια τὰ κακόμοιρα...
Κ' ἐχτές σὰν τὰ εἶδα μαυροφορεμένα,
Μοῦ φάνηκε τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσανε
Πὼς κλαίγανε κι αὐτὰ μαζὶ μ' ἐμένα.

ΤΡΩΑΔΑ

Ίδια Τρωάδα τραγική ξανοίγεται μπροστά μου
 με τῆς φωτιᾶς τὸ δράμα.
 Καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ ἐρείπια ξεσχίζει τὴν καρδιά μου
 Κάποιος Ἐκάβης κλάμμα.

Καὶ βρέχει σου τὸ λείψανο τ' ἀγνοσαβανωμένο
 — με στάλες ἄγιου μύρου —
 Ὁ Μέλης, πὺ ἀργοκυλάει με βογγητὸ θλιμμένο
 τὰ δάκρια τοῦ Ὀμήρου...

ΟΥΤ' ἘΝΑΣ ΤΟΙΧΟΣ ΟΡΘΙΟΣ...

Σὰν ζωγραφιὰ στὸ νοῦ μου ξεπροβάλλουνε
 Κάθε σου μαχαλᾶς, κάθε σοκάκι,
 Τὸ σπιτικό σκολειὸ πὺ πρωτοπήγαινα
 Κ' ἡ ἐκκλησιὰ πὺ μεταλάβαινα παιδάκι.

Ἡ ὄμορφη κληματαριὰ τοῦ κήπου μας,
 Τὸ κυπαρίσσι, τῆς αὐλῆς τὰ σκαλοπάτια,
 Τὸ σαχνισίνι τῆς μικρῆς γειτονοπούλας μου
 Πὺ δλημερὶς ἐκάρφωνα τὰ μάτια.

Μὰ ξαφνικά, κάθε γλυκειά μου θύμηση
 Πνίγεται σὲ καπνοὺς σαβανωμένη.
 Ἄχ! στῆς παιδιάστικης ζωῆς μου τὸν δριζόντα
 οὔτ' ἕνας τοῖχος ὀρθιὸς δὲ μένει...

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἀπόψε φέρτε μου ποτιὰ, γιομίστε τὸ ποτήρι.
 Ἀπόψε θέλω ἕνα Συμυρνιὸ συρτὸ χορὸ νὰ στήσω,
 Ἀπόψε στὰ Ταμπάχανα θὰ πάω στὸ πανηγύρι,
 Ἀπόψε, Βαγγελίστρα μου, γιὰ σένα θὰ μεθήσω.

Ἀπόψε θέλω τὰ βιολιά νὰ παίζουνε γιὰ μένα,
 Ἀπόψε τὰ μεράκια μου στὸ γλέντι θὰν τὰ θάψω,
 Ἀπόψε θέλω τοῦ ἄμανὲ τραγούδια πονεμένα,
 Ἀπόψε θέλω νὰ χαρῶ, ἀπόψε, ἄχ ναί, νὰ κλάψω. . . .

ΣΥΛΒΙΟΣ